

[Hilmar Baunsgaard.]

af en tabel at gøre dette til en overkommelig opgave for arbejdsgiverne — så ville man have gjort den administrative og arbejdsmæssige opgave for arbejdsgiverne, for erhvervslivet, endnu mere enkel. Der er heller ikke med dette forslag til ikrafttrædelseslov taget noget skridt til den yderligere forenkling, der kunne ligge i, at man gav arbejdsgiverne mulighed for at foretage alle de tilbageholdelser, de i henhold til lov er forpligtet til at foretage over for lønmodtagerne, i én samlet tilbageholdelse sammen med skatten. I forvejen skal arbejdsgiverne tilbageholde til ATP, til tillægspension, lovpligtig ulykkesforsikring, sygelønsordning osv., og det er jo tilbageholdelser, der hver især skal foretages for sig, og som allerede er en vis administrativ, arbejdsmæssig byrde for erhvervslivet. Det måtte derfor være naturligt, at man stræbte efter, når vi nu også skal tilbageholde til skatten, at alle disse tilbageholdelser foretoges i én samlet tilbageholdelse, og overlod det til administrationen at fordele til de forskellige områder. Jeg beklager, at vi foreløbig må konstatere, at på dette område har det ikke været muligt at finde positiv imødekommenhed hos finansministeren.

Der er jo nogen, der siger, at der kan siges meget pænt om finansministeren; herefter må man sige, at sådan ligefrem påvirkelig ud over det rimelige, det er ministeren i hvert fald ikke.

Så kan man selvfølgelig — og det forstår jeg at man til en vis grad gør fra finansministerens og fra regeringens side — hævde, at nogle af de synspunkter, vi fra radikal side har gjort os til talsmænd for, er afhængige af de tidsmæssige muligheder for at få et sådant system ført ud i livet, og vi har jo ikke benægtet, at skal man tilvejebringe de tekniske forudsætninger for at arbejde med det mest enkle system, så ville det nok kræve lidt mere tid end det år, der er fra nu og frem til det tidspunkt, man i ikrafttrædelsesloven stadig fastholder at kildeskatte skal træde i kraft, 1. januar 1969. Men der melder sig jo så det spørgsmål: er det overhovedet muligt at få kildeskatte sat i kraft 1. januar 1969? Jeg tror, alle forstår de gode intentioner, man har hos regeringen i retning af, at de følgende led i skattereformen skal komme

så hurtigt som overhovedet muligt, efter at de formentlig mindre tiltalende skridt i skattereformen er taget med moms, og hvad dertil hører; men jeg synes også, at vi nu efterhånden må anse det for sandsynligt, at finansministeren er kommet så langt i sine overvejelser, at det skulle være muligt for ministeren at give et lidt mere dybtgående svar end det, vi hidtil har fået: at det er regeringens hensigt, at kildeskatte skal træde i kraft 1. januar 1969. Nu må det vist efterhånden være muligt for finansministeren at sige, om han virkelig for alvor tror på, at denne gode hensigt også kan blive en realitet. (*Finansministeren* [Grünbaum]: Det står i forslaget!). Ja, det står i forslaget, det hører jeg godt, men der er jo bare det ved det, at ministeren har sagt det så længe og under så mange betæneligheder fra alle andre sider, at man har fået sin berettigede tvivl, om det er mere end en dækning over den gode hensigt. Jeg synes, det er meget, meget tvivlsomt, om det kan lade sig gøre, og hvis det er det, hvorfor skal vi så ikke bruge tiden til at lave et system, som er mere enkelt end det, vi her arbejder med?

Hvad det tredje punkt angår, overgangsreglerne, da er det klart, at skal man stræbe efter den fuldstændige matematiske retfærdighed, som i øvrigt nok ikke under noget system lader sig gennemføre fuldt ud, men skal man stræbe efter at få så stærk en grad af retfærdighed som muligt, det vil sige, at alle beskattes af hele indtægten på samme måde, ja, så skal der meget besværlige overgangsregler til, og jeg synes derfor, der kan være noget rigtigt i den tankegang, som finansministeren er inde på, at man må tage en fleksibel ordning, hvorefter man siger: en vis beskeden merindtægt i 1968 kan blive unddraget for beskatning. Derved får man givetvis et system, som bliver administrativt mere overkommeligt, end hvis man skal ind på de meget indviklede regler, der skulle stræbe efter en nogenlunde ligelig beskatning. Og forudsat at man kan acceptere det synspunkt, at en beskeden merindtægt kan, for at man ikke skal vove sig for langt ind i administrativt indviklede systemer, blive tilladt fritaget for beskatning, ja, så tror jeg ikke der kan findes overgangsregler væsentligt bedre end dem,